

Hồi 16

Ẩn Diện Khách

Bãi Sinh Tử chẳng còn lại một bóng người, chỉ là nơi hoang địa với bao bộ hài cốt bơ vơ.

Mục đích của Lục Siêu Quang là phải tránh xa người con gái có sức thu hút mình. Thực sự chàng cũng chưa biết mình phải đi đâu để tìm bọn môn đồ Bạch Ma Giáo.

Qua khỏi rừng thông bạt ngàn, Lục Siêu Quang lao vút xuống một mỏm đá, ngồi một mình ôn lại những sự kiện vừa trải qua.

Vừa có cơ duyên tiếp thụ được pho Hồng Huyết Kỳ Thư dưới vực Ma Phong, chàng rời khỏi vực thẳm với bao nhiệm vụ cần phải thi hành.

Tin tức về phụ thân chưa nghe ngóng được gì, sự thúc Phieu Bồng Khách đã bỏ Bát Kỳ Bang đi đâu không rõ. Làm cách nào để khôi phục Hỏa Long Bang và tìm ra điều bí ẩn để giải bày với Bội Ngọc?

Có lẽ chàng phải mở đầu mỗi chỉ rồi rắm này bằng việc trừ khử tên Vạn Độc Bá Giả công tử, mà khởi điểm là cần hỏi tội được bốn lão ma đầu đang bị cầm giữ trong tổng đàn Bạch Ma Giáo.

Nhưng tổng đàn Bạch Ma Giáo ở đâu?

Chàng vẫn chưa tìm ra phương hướng.

Dòng suy nghĩ của Lục Siêu Quang bị gián đoạn bởi một tiếng động nhẹ trong lùm cây trước mặt.

Chàng đứng bật dậy, song thủ giương lên sẵn sàng.

Kia rồi, một bóng xám ẩn hiện giữa tàn cây, nhưng cứ chập chờn như một hồn ma mờ ảo.

Chàng liền quát lớn:

- Cao nhân nào đó, xin hãy xuất đầu lộ diện.

Vào một cái, trước mặt chàng đã thấy sừng sững một người mặc y phục xám, mặt bịt tấm vải cùng màu, chỉ chừa đôi mắt long lanh, linh hoạt như mắt cú ban đêm.

Người ấy trầm giọng nói nhanh:

- Kính chào Lục thiếu hiệp.

Lục Siêu Quang ngỡ ngàng:

- Người là ai, sao biết được tại hạ?

Kẻ bịt mặt cười nhẹ:

- Ta là Ẩn Diện Khách.

Chàng trai nhìn thẳng vào đôi mắt kẻ đối diện:

- Ẩn Diện Khách, các hạ theo dõi ta à?

Người áo xám gật đầu:

- Từ lúc thiếu hiệp là một bóng đỏ phóng vọt lên từ vực thẳm Ma Phong, thì ta luôn luôn theo sát. Ta đã chứng kiến thiếu hiệp giúp đỡ Kinh Ngạc Kiếm Mã Chu Sa, chống lại Độc Xuyên Lão Quỷ và ra một nghiêm lệnh lạ lùng.

Lục Siêu Quang nổi nóng:

- Các hạ theo dõi ta với ý đồ gì?

Người bịt mặt mỉm cười:

- Tại hạ nhờ có Ẩn Tàng Bí Pháp xuất nhập như ma quỷ, nên thường bay nhảy trong thiên hạ, làm chứng nhân giữa đám quần hùng, đó là thú vui không thể bỏ. Vì thấy thiếu hiệp là người con hiếu, đang trên đường tìm kiếm phụ thân, nặng mối gia thù, nên ta theo sau, có ý giúp đỡ vậy thôi.

Lục Siêu Quang hỏi ngay:

- Các hạ giúp được gì cho ta?

Ẩn Diện Khách nhìn thẳng chàng trai:

- Nếu ta không lầm thì thiếu hiệp đang muốn đi tìm tổng đàn Bạch Ma Giáo, có việc cần thiết?

Thoáng rùng mình, Lục Siêu Quang không hiểu kẻ bịt mặt kia là kỳ nhân hay tiên thánh mà có thể biết rõ ruột gan chàng đến thế.

Nhưng vì việc mình đang cần kíp, nên cứ vòng tay:

- Quả thật văn bối đang cần đến tổng đàn Bạch Ma Giáo, xin tiền bối gia ơn hướng dẫn.

Người bịt mặt cất tiếng cười, đôi mắt ngời sáng:

- Tại hạ sẽ chỉ dẫn cho thiếu hiệp, với điều kiện thiếu hiệp trả lời ba câu hỏi.

- Được xin tiền bối cứ hỏi ngay.

- Thiếu hiệp có phải đệ tử của Hồng Huyết Linh Quân dưới đáy vực Ma Phong chẳng?

- Đúng vậy...

- Thiếu hiệp đã được học Hồng Huyết Kỳ Thư trong Linh Quân Biệt phủ?

- Tất nhiên

- Đã ra khỏi biệt phủ, thiếu hiệp có trở vào được nữa không?

- Văn bối là đại đệ tử của Linh Quân, tất nhiên biệt phủ dưới vực thẳm Ma Phong ấy là nhà rồi, chuyện vào ra có gì khó khăn nữa.

Đôi vai người bịt mặt khẽ rung động và cặp mắt ông ta sáng như sao.

Ông trầm giọng:

- Tốt lắm, là là chứng nhân của võ lâm, ta chỉ cần biết như vậy. Còn việc của thiếu hiệp rất dễ. Từ đây thiếu hiệp cứ phi hành về phía trước sẽ tới thị trấn Nam Hưng, ở đó ta vừa gặp bọn môn đồ Bạch Ma Giáo. Thiếu hiệp chỉ cần nắm được một tên là hỏi ra tất cả.

Lục Siêu Quang vui mừng:

- Đa tạ tiền bối, mong sẽ có ngày gặp lại.

Người bịt mặt cười lớn:

- Tất nhiên, ta sẽ còn cơ hội gặp nhau nhiều.

Dứt lời, người bí mật ấy khẽ nhắc mình lên lao vút đi ngay, như một vệt khói xám bay ngang đỉnh núi.

Bằng khuông nhìn theo bóng người quái lạ, rồi Lục Siêu Quang cũng phi hành vun vút về hướng thị trấn Nam Hưng.

- o O o -